

A fapiacsról.

Budapest, decemberber hó 20.

(B.) Az általános üzleti viszonyoknak különben sem kedvező helyzetéhez a lehető legkedvezőtlenebb valami, a minket közvetlenül fenyegető háboru veszélye csatlakozott, s ha ez az erdőbirtokosra a folyó téli időszakban nincs is oly azonnal érezhető súlyos hatással, mint az év más szakában, azért mégis megveszi díját, mert nem csak megrontja a kereskedésnek eddigi korlátolt forgalmát, de a jövő tavaszi üzletet is bénítja, még háboru elmaradása esetében is.

Egyetlen biztató, a mi a faüzletre ujabban történt, az olasz kereskedelmi szerződés megkötése, mely a faanyagok vámmentes bevitelét 4 évre, s ha 1890. év végével fel nem mondatik, akkor 1897. év végéig biztosítja. Így tehát az utóbbi években Olaszország felé mindig emelkedő fakivitelünk az odavaló kereskedés gondos felkarolása mellett a következő 4 év alatt igen tetemes fejlődést nyerhet.

A tűzifaanyagok kelete az ország sok részében nem kielégítő, s a szeszgyártásnak és több más iparágnak pangó helyzete ez anyagok készletében nem egy helyt okozott tömegtorlódást, úgy hogy most már, midőn az üzlet javulása reményében a rendes folyó vágatásokat teljesíteni kell, a még mindég tartó lanyha időjárás is nyomasztólag hat; pedig ez anyagok ára legtöbb helyt s magán Budapesten is már annyira olcsó, hogy még azoknak is alig fizetheti ki magát a kőszénnel való fűtés, kiknél, az egészségre és ideges főfájásokra való tekintet mellőzhető lévén, kevésbbé szükséges arra gondolni, hogy szobájuk levegőjének jóságát fával való fűtéssel óvják.

A vasuti talpfák kelendősége sem mondható valami előnyösnek, jóllehet a jó tölgy talpfa eléggé becses és nagy bővében sincs, de azért, mert a vasutak szükségleteik fedezé-

sénél csak a legnélkülözhetlenebbre szorítkoznak, a pénzt szükségelő kereskedők kénytelenek nyomottabb árakkal is, mint például a rendes tölgy talpfáért, 1 frt 20 krral is megelégedni.

A lejáróban lévő 1887. év, faüzleti tekintetben, nem mondható ugyan valami jónak, de egészben véve el kell ismerni róla, hogy még a türhetők sorához tartozik!

Egészben véve nem biztató kilátások között zárjuk be ez évi tudósításaink sorát, de óhajtjuk, hogy a jövő év kezdetén és végén is jobbal szolgálhassunk, s hogy a most elmuló év a jövendőkhöz hasonlítva, mindég a rosszabb jelölést kapja!

K ü l ö n f é l é k.

Kitüntetések. Személyem körüli magyar ministerem előterjesztése folytán, Laitner Elek erdőfelügyelőnek, ezen minőségében szerzett érdemei elismeréseül, Ferencz József-rendem lovagkeresztjét adományozom.

Kelt Bécsben, 1887. évi november hó 6-án.

Ferencz József, s. k.

Orczy Béla, s. k.

Földmivelés-, ipar- és kereskedelemügyi magyar ministerem előterjesztésére, Szécsi Zsigmond selmezbányai erdőakadémiai tanárnak díjmentesen az erdőtanácsosi, Alberti Gusztáv nyugalmazott főerdésznek pedig az erdőgazdaság terén szerzett kiválóbb érdemei elismeréseül, az erdőmesteri czimet és jelleget adományozom.

Kelt Bécsben, 1887. évi október hó 24-én.

Ferencz József, s. k.

Széchényi Pál, s. k.